

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 marca 2015 r. – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/National Exhibition Centre Limited

(Sprawa C-130/15)

(2015/C 190/02)

*Język postępowania: angielski***Sąd odsyłający**

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*Strona pozwana:* National Exhibition Centre Limited**Pytania prejudycjalne**

1. W odniesieniu do zwolnienia z podatku VAT przewidzianego w art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy (dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku)⁽¹⁾, zgodnie z wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku Sparekassernes Datacenter/Skatteministeriet, C-2/95 (EU:C:1997:278), jakie zasady należy zastosować, aby ustalić, czy usługa „skutkuje przelewem środków finansowych oraz wywołuje zmiany w sytuacji prawnej i finansowej” w rozumieniu pkt 66 powyższego wyroku? W szczególności:
 - 1.1. Czy zwolnienie ma zastosowanie do usługi takiej, jak ta wykonywana przez podatnika w niniejszej sprawie, która nie obejmuje dokonania przez płatnika obciążenia jednego rachunku lub uznania drugiego rachunku, nad którymi to rachunkami sprawuje kontrolę, ale która jest, w przypadku dokonania przelewu środków pieniężnych, podstawą dokonania przelewu środków przez niezależną instytucję finansową?
 - 1.2. W przypadku gdy płatność jest dokonywana kartą kredytową lub debetową, czy odpowiedź na pytanie 1.1 uzależniona jest od tego, czy usługodawca uzyskuje kody autoryzacyjne bezpośrednio od banku posiadacza karty lub czy uzyskuje takie kody za pośrednictwem banku będącego akceptantem?
 - 1.3. Jakie czynniki odróżniają (a) usługę, która polega na dostarczeniu informacji finansowej, bez której płatność nie zostałaby dokonana, ale która nie jest objęta zwolnieniem (tak jak w wyroku Nordea Pankki Suomi, C-350/10, EU:C:2011:532) od (b) usługi przetwarzania danych, która funkcjonalnie ma skutek w postaci przelewu środków pieniężnych i którą w związku z tym Trybunał Sprawiedliwości określił jako mogącą podlegać zwolnieniu (jak w wyroku SDC w pkt 66)?

2. Jakie zasady należy zastosować dla określenia, czy usługa taka, jak ta wykonana przez podatnika w niniejszej sprawie jest, czy też nie jest, objęta zakresem wyjątku od zwolnienia, a mianowicie stanowi „odzyskiwanie długów”, o którym mowa w art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy? W szczególności, jeśli usługa realizacji płatności określoną metodą (np. kartą debetową lub kredytową) stanowiłaby, zgodnie z zasadami określonymi w wyroku *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/AXA UK plc*, C-175/09 (EU:C:2010:646), „odzyskiwanie długów” w przypadku, gdy świadczenie tej usługi następowaloby na rzecz osoby uprawnionej do otrzymania płatności (tj. osoby otrzymującej płatność), czy usługa ta stanowi również „odzyskiwanie długów” w przypadku, gdy jest ona świadczona na rzecz osoby zobowiązanej do dokonania płatności (tj. osoby dokonującej płatności)? Ponadto w okolicznościach niniejszej sprawy, czy istniał w ogóle „dług”, który miał być „odzyskany”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 22 stycznia 2015 r. w sprawie T-140/12,
Teva Pharma BV i Teva Pharmaceuticals Europe BV/Europejska Agencja Leków (EMA), wniesione
w dniu 23 marca 2015 r. przez Teva Pharma BV i Teva Pharmaceuticals Europe BV**

(Sprawa C-138/15 P)

(2015/C 190/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Teva Pharma BV i Teva Pharmaceuticals Europe BV (przedstawiciele: G. Morgan, solicitor, K. Bacon, barrister i E.S. Mackenzie, solicitor)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Leków, Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu;
- stwierdzenie nieważności decyzji EMA, zawartej w jej piśmie z dnia 24 stycznia 2012 r., w sprawie odmowy zatwierdzenia wniosku złożonego przez wnoszące odwołanie w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu;
- obciążenie EMA kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszące odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszące odwołanie podnoszą jeden zarzut polegający na twierdzeniu, że Sąd popełnił błędy co do prawa w zakresie dokonanej przez niego wykładni art. 8 rozporządzenia (WE) nr 141/2000 ⁽¹⁾. Wnoszące odwołanie podnoszą trzy odrębne błędy co do prawa. W pierwszej kolejności twierdzą, że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 8 ust. 3 w związku z art. 8 ust. 1, ponieważ nie uwzględnił faktu, że drugi podobny sierocy produkt leczniczy, dopuszczony do obrotu na mocy odstępstwa przewidzianego w art. 8 ust. 3, nie może korzystać z wyłączności w zakresie obrotu, która została przewidziana w art. 8 ust. 1 dla pierwszego sierociego produktu leczniczego.

W drugiej kolejności Sąd popełnił błąd stwierdzając, że dokonana przez niego wykładnia art. 8 nie prowadzi do rozszerzenia rynku związanego wyłącznie z pierwszym produktem leczniczym.